

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Timotheo Lectori. 96.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

κεν πολλάκις παρορμηθέντες χειμῆ-
χρῆμι καὶ λόγων καὶ παρορμηθῶν, καὶ
ἀπειλή, καὶ ἐπαγγελία, καὶ κολάσῃ
νεφετωῦντες τὸ ἀμείλιχτον ἐκείνο θη-
εῖον, καὶ ὡς ἔοικεν, ἐλάθοντες, ἀθίστα
σμήχοντες, καὶ ἀνθρωπόμορφον δαί-
μονα εἰς ἡμερότητα ἐκβιάζομαι φι-
λονεικωῦντες. εἰδὼς τοίνυν, ὡς τῆς
εἰς ἡμᾶς ἡκόντων οὐδὲν ἔτε παρελεί-
φθη, ἔτε ὡς ἀλειφθῆσεται, τὰς
σὰς αὐτῆς χεῖρας παρορμηθῶν. τὰ
ρα πῶς ἀνεγχοί, ἐκ τῆς τοσαύτης
ματίας.

Τῷ αὐτῷ. 95.

Ἡ μὲν συνηθὺμ ἐκείνοις νέμεσθαι
ἀν εἰς δικαίαι τοῖς μὴ ἀφῆ, χρηστότητος
εἰς μείζονα παρορμηθῶν μὲν πλάσ-
ματα, ἢ δὲ κολάσις ἐπαρῶν ὀφείλει τοῖς
ἐπὶ τῆς χρηστότητος μὴ ὠφελῶ μέ-
νοις, καὶ ταῦτα μὲν εἰς τοσοῦτον, ἐπι-
δὴ δὲ γόργαφας βέβηλας μὲν περὶ ῥή-
σεων παρορμηθῶν πυθῶνται, μὴ τολ-
μᾶν δὲ, ἀντεπιστάτω, ἢ ἀπερσοίμην
ἀν σοι, εἰ ἀποδοίμην σιγῶντα ἢ ἔρεσθαι
βούλει.

Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ. 96.

Εοικας πεπεῖσθαι τῷ θεασασίῳ Παύ-
λῳ, καὶ τῇ ἀναγνώσῃ παρορμηθῶν τὸν
νοῦν. διὸ δὴ καὶ αὐτὸς σαφηνίσαι τὸ
παρὰ σοῦ παρορμηθῶν πείρασμοι. ἐ-
φης γὰρ πῶς εἶχε ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ
ἀπέθανε Βαλθάσαρ ὁ βασιλεὺς ἔφη
ἠγραφή, καὶ ἔπε Βαλθάσαρ καὶ ἐνέδυ-
σαν τὸν Δανιὴλ πορφύρα, καὶ τὸν μα-
νιακὸν τὸν χροσθῶν παρορμηθῶν περὶ τὸν
πράχλον αὐτῶ. καὶ ἐκίρυσαν περὶ
αὐτῶ εἶναι αὐτὸν ἀρχοντα τρίτον ἐν
τῇ βασιλείᾳ αὐτῶ. οἶμα τοίνυν ὅτι ἐ-
πειδὴ ἡ μὲν γεία σπόφασις σκότῆς ἢ
δὴ τυγχάνοντος ὅτι τῶ τοίχου ἐκα-
ρῶσθαι. τὸτο γὰρ δὴλοῖ τὸ κατῆναι
τῆς λαμπάδος. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπαρῶ-
σθαι σφόδρα καὶ παρορμηθῶν ἐπὶ τῶ

curia laborauimus, optime vir, verum à
multis hac de causa persape incitati, indo-
mità illam feram, & sermone, & cohorta-
tione, & minis, & pollicitatione, & suppli-
ciis ad defatigationem vsque monuimus.
Verum, vt apparet, illud minimè animad-
uertimus, nos Æthiopè dealbare, dæmo-
némque humana forma præditum ad mā-
fuerudinem & lenitatem pertrahere stu-
dere. Quamobrem istud compertum ha-
bēs, nos quicquam, quod ad officium no-
strum pertineat, nec prætermisisse, nec
prætermisuros esse, tuas ipse preces lar-
gire. Sic enim fortasse ex tanta infania
emerget.

Eidem. 95.

His quidem ignosci meritiò queat qui
per lenitatem ad maiora peccata haud-
quaquam erudiuntur. Eos autem pœna
subsequi debet, qui ex lenitate nihil emo-
lamenti percipiunt, Atque hæc hæctenus.
Quoniam autem scripsisti, tibi quidem in
animo esse de Prophetiis quibusdam vo-
cibus me interrogare, verum id facere mi-
nimè audere, illud referibo, me in fensò
animo in te futurum, si te, quæ percuncta-
ri velis, reticere sensero.

Timotheo Lectori. 96.

Apparet te diuini viri Pauli verbis ob-
temperare, mentemque lectioni attentam
habere. Ac propterea ipse quoque id, quod
abs te propositum est, explanare conabor.
Quæsiuisti enim quonam pacto cum rex
Balthasar in ipsa nocte oppressus fuerit, his
verbis vsa sit Scriptura, Et dixit Balthasar,
& indutus est Daniel purpura, & circun-
data est totques aurea collo eius, & prædi-
catum est de eo quodd haberet potestatem
tertius à rege. Existimo igitur posteaquam
diuina sententia, coortisiam tenebris, in
pariete sculpta fuerat, (hoc enim verba
illa indicant, contra candelabrum) rex
autem vehementer conturbatus ac metu
fractus ac dissolutus erat: regina porrò de
mentis gradu deturbata, ob regis diffolu-

1. Tim. 4.

Dan. 5.

5

tionem consuetam, suæque dignitati consentaneam modestiam aspernata, in conuivium nocte adhuc vigente infiluit, diuinum oraculum à sapientissimo Daniele expositum fuisse, eumque purpura confestim ac torque donatum inspectante omni exercitu, iisque qui magistratum gerebant (non enim dubium quin sapientiæ præmia in promptu essent) atque ipsis præsentibus promulgatum, quod tertius in regia dignitate iam futurus esset, hoc est, post ipsam ac reginam. Quod si quis id in frequenti foro ac non in aula regia promulgari debuisse dicat, illud sciat, ea quæ in regis aulis fiunt, ubique etiam vim obtinere. Ea enim diuinitus immissa sententia quæ intus confirmatur, utique vim obtinere consuevit. Quia illud fortasse verisimilitus est, præconium illud literis quoque consignatum fuisse. Illud porro, quod in palatio factum fuerat, ac iam iamque ubique futurum erat, atque adeo per eius qui imperarat, iudicium completum fuerat, Historiographus tanquam factum posuit. Unde etiam Darius Medus, qui tyranno successit, cum nihil eorum, quæ contigissent, ignoraret, cum summo honore affecit.

Alpicio. 97.

Illud fortasse ignoras, id quod dubitationem habet, alia dubitatione minime unquam dissolui: verum nos ab iis rebus quæ in confesso sunt, controuersarum solutionem querere solere:

Leontio Episcopo. 98.

Plerique homines virtutem quidem expectant: verum iter illud, quod ad eam ducit, tenere grauantur. Alij autem virtutem ne quidem esse existimant. Operæ pretium igitur est, iis quidem, ut segnitiam excutiant, persuadere: hos autem docere, virtutem verè virtutem esse.

Aphrodisio Presbytero. 99.

Quoniam Iudæus quidè, ut ad me scri-

φόβω. ἡ δὲ βασίλισσα ἐκτραυμένη
τῆς λογισμῆς ἡ δὲ τῆς βασιλείας
παράλυσιν ἀμελήσασα τῆς συνήθους
καὶ ἀρεποῦσης εὐλοσμάς, εἰσπεπίδησεν
εἰς τὸ συμπόσιον ἐπὶ νυκτὸς ὕπνου, τὸ
γὰρ γέμισμα, ἐρημικῶς παρὰ
τοῦ σφωτάτου Δαυὶδ. καὶ τῆς μὲν
προφύρας καὶ τῶ ἀδελφικῶ ἀδελ-
φῆμα πεπιμῶσται παρεστῶσης καὶ τῆς
τῆς φραπῆς καὶ τῆς ἐν πλεῖστον κη-
το γὰρ δὲ λοιπὸν τῆς σφῆρας τὰ γέγρα-
τὸ δὲ κήρυγμα γεννηθῆναι ὅτι τῆς πα-
ρόντων ὅτι τρίτος ἔστι ἐν τῇ βασιλείᾳ,
τετῆτι, μετὰ αὐτὸν καὶ τῶ βασιλίδου.
εἰ δὲ πληθῶσιν ἀρετῆς εἰποι τις ἐρεθῆναι
γενεῶν, καὶ οὐκ ἐν τοῖς βασιλείοις γι-
νόμενα, καὶ πανταχοῦ κινουταὶ ἢ γὰρ
ἔδον κυρτοῖς θεοτάτη ψήφος, πα-
ταχοῦ κινουταὶ περὶ κινουτα. ἴσως δὲ μάλ-
λον εἰκὸς καὶ ἐν γράμμασι ἀφῆται τυ-
πῶσθαι. τὸ δὲ ἐν τοῖς βασιλείοις γε-
γεννηθῆναι, ὅσον ἔδειπται καὶ ὅτι πάντων
ἑσσομένων. μάλλον δὲ καὶ πεπληρωμέ-
νοι. τῆς χριστῆ τῶ ἀρετῆς αὐτοῦ, ὡς γε-
γονὸς ὁ Ἰσραὴλ γράφος ἔθηκε. διὸ δὲ καὶ
Δαυὶδ ὁ μῦθος ὁ τὸν τύραννον ἀφῆται
ἔδειπται ἔδειπται ἀγνοῖται τῆς γεννημέ-
των, τῆς ἀνωτάτω πρὸς αὐτοῖς ἡξίωσεν.

Αλυπίω. 95.

ἴσως ἀγνοῖς, ὅτι οὐδέποτε ἔπρουσι
ἀπὸρρῶ λυεταί, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ὁμολο-
γηθῆσαν λαμβάνειν εἰσθα μὲν.

Λεοντίω ἑπισκόπῳ. 97.

Πολλοὶ τῆς ἀφῆται ὀρέζονται
μὲν ἀρετῆς, τῶ δὲ ἐπ' αὐτῶ φέρουσαι
ὁδοὺ κινουταί. ἄλλοι δὲ οὐδ' ἀρε-
τῶ εἶναι ἡγοῦνται. καὶ ἡ γοῦ τοῖς μὲν
πείσθαι τὸν ὄκνον ἀποθῆσθαι. τὸ δὲ δι-
δαξαι, ὅτι ὄντως ἀρετῆ ὅστιν ἢ ἀρετῆ.

Αφροδίσιω πρεσβυτέρῳ. 99.

Ἐπειδὴ, ὡς γέγραφας, ἰσθῆτος τις
ἀπὸρρῶ